

Chủ đề: *Lời của Đức Chúa Trời là giao ước, đã lập thì không được phép xoá hay là thêm vào điều gì.*

Trong tâm: Phần nhiều người tin Chúa đã bỏ qua phần trách nhiệm của mình, là phải thực hành việc học để biết luật pháp mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người để làm theo luật pháp, vì nếu người ta không biết luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình, thì điều đó cũng giống như người ta không có gương để soi mặt mình vậy, họ sẽ không biết tội lỗi là gì và hậu quả của tội lỗi sẽ khiến linh hồn người ta tiếp tục bị cầm buộc trong thân thể xác thịt mình, và linh hồn người ta không thể tái sanh. Nếu người ta không biết luật pháp, thì người ta sẽ không thể biết Lẽ thật, là những sự mẫu nhiệm được gọi là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, được giấu bên trong luật pháp văn tự. Ma quỷ đã lừa dối Ê-va sao vào bẫy của nó thế nào, thì cho tới khi tận thế, nó vẫn làm điều này với loài người và rất nhiều người mang danh người tin Chúa, nhưng lại trở thành công cụ cho ma quỷ, khi họ bỏ qua luật pháp của Đức Chúa Trời, mà nhảy vào chức vụ của Môi-se và A-rôn, rồi dạy người khác bỏ qua việc làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời, điều đó có nghĩa là họ bỏ qua giao ước mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã lập với dân Y-sơ-ra-ên, mà dân Y-sơ-ra-ên là bóng về tuyền dân của Đức Chúa Trời, không phải là loài người xác thịt, nhưng là linh hồn của những người nào đã tin đến Danh Đức Giê-hô-Va và Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ. Luật pháp của Đức Chúa Trời ban cho loài người hằng còn, vì là con đường dẫn linh hồn loài người đến với Đấng Christ. Dù Luật pháp đã được chép thành văn tự, nhưng linh hồn người ta phải biết trách nhiệm quản trị thân thể xác thịt mình sống theo Lời của Đức Chúa Trời, vì chỉ khi nào linh hồn thực hành trách nhiệm của mình mà trở dậy làm theo Lời của Đức Chúa Trời, thì chính Đức Chúa Trời sẽ ban thưởng cho linh hồn đó, nghĩa là Ngài sẽ ban ân điển cho linh hồn đó thông qua quyền phép của Đức Thánh Linh, còn được gọi là Thánh Linh của Đấng Christ, để nhờ ân điển mà con mắt của linh hồn người đó được mở ra, được soi sáng mà nhận biết Lẽ thật và nhờ quyền phép của Lẽ thật mà linh hồn người đó được tái sanh. Khi linh hồn người ta được phục hồi sự sống (tái sanh) thì Đức Thánh Linh sẽ dắt dẫn người đó vào trong các Lẽ thật của Ngài, nhờ đó mà linh hồn người đó được lớn lên mà được sự cứu chuộc linh hồn mình: **Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sữa thiêng liêng của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rồi linh hồn, nếu anh em đã nếm biết Chúa là ngọt ngào.** Danh Đức Chúa Jê-sus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời, mà Lời Đức Chúa Trời hằng còn đến muôn đời. Sự tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ nghĩa là tin cậy Lời của Đức Chúa Trời hằng còn đến muôn và Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài để cứu chuộc loài người khỏi các đời, không hề thay đổi. **Kinh Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 1; Ê-sai 62; 1 Phi-e-rơ 2;

Chủ đề: *Luật pháp của Đức Chúa Trời là con đường, là tiêu chuẩn duy nhất loài người phải noi theo để đến với Đức Chúa Jê-sus Christ.*

Trong tâm: Đức Giê-hô-Va đã lập giao ước với Áp-ra-ham và Ngài đã phán rằng: *Người hãy ra khỏi quê hương, vòng bà con và nhà cha người, mà đi đến xứ Ta sẽ chỉ cho. Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn; Ta sẽ ban phước cho người, cùng làm nổi danh người, và người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước người, rửa sả kẻ nào rửa sả người; và các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước.* Bản tiếng Việt dịch là *nhờ người* (nguyên văn chép: *in thee shall all families of the earth be blessed*) Nghĩa là *trong người mà muôn dân, hết thảy các gia đình nơi thế gian này sẽ được phước.* Trong *Áp-ra-ham* có nghĩa làm theo những điều đã khiến cho Áp-ra-ham được phước, vậy nên muôn dân, các chi tộc nơi thế gian này nếu làm theo như Áp-ra-ham đã tin và làm theo Lời Chúa phán, thì họ cũng được phước như Áp-ra-ham vậy. Dân Giu-đa (tại Giê-ru-sa-lem) khoe mình là dòng dõi của Áp-ra-ham, nhưng Chúa Jê-sus đã phán với họ rằng: *Ta biết rằng các người là dòng dõi Áp-ra-ham, nhưng các người tìm thế để giết Ta, vì Lời của Ta không được chỗ nào ở trong lòng các người. Ta nói điều Ta đã thấy nơi Cha ta; còn các người cứ làm điều đã học nơi cha mình. Chúng trả lời rằng: Cha chúng tôi tức là Áp-ra-ham, Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Nếu các người là con Áp-ra-ham, thì chắc sẽ làm công việc của Áp-ra-ham. Nhưng hiện nay, các người tìm mưu giết Ta, là người lấy lẽ thật đã nghe nơi Đức Chúa Trời mà nói với các người; Áp-ra-ham chưa hề làm điều đó!* Khi Đức Giê-hô-Va kêu gọi Môi-se vào chức vụ, Ngài đã phán với người rằng: *Ta là Đức Chúa Trời của tổ phụ người, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, của Y-sác và của Gia-cốp,* nghĩa là mọi người nào thờ phượng Đức Chúa Trời, thì người ấy phải có đức tin như Áp-ra-ham, như Kinh Thánh đã chép: *Như Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, thì đã kể là công bình cho người, vậy anh em hãy nhận biết rằng những kẻ có đức tin là con cháu thật của Áp-ra-ham. Kinh Thánh cũng biết trước rằng Đức Chúa Trời sẽ xưng dân ngoại là công bình bởi đức tin, nên đã rao truyền trước cho Áp-ra-ham tin lành này: Các dân sẽ nhờ người mà được phước. Ấy vậy, ai tin thì nấy được phước với Áp-ra-ham, là người có lòng tin.* Vậy nên những người nào tin Đức Chúa Jê-sus Christ thì phải vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã vâng giữ và làm theo, như Ngài đã phán: *Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài.* Chỉ có một dòng dõi duy nhất thuộc về Đức Chúa Trời mà thôi, như Lời Chúa đã chép: *Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người.* Nếu chúng ta ở trong Đấng Christ, thì chúng ta là dòng dõi của Áp-ra-ham vậy, như có chép: *Lại nếu anh em thuộc về Đấng Christ, thì anh em là dòng dõi của Áp-ra-ham, tức là kẻ kế tự theo lời hứa.* **Kinh thánh tham khảo:** Sáng thế ký 12; Xuất Ê-díp-tô Ký 3; Giăng 8; Ê-phê-sô 4;

Chủ đề: *Sự liên kết giữa giao ước với luật pháp mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời ban cho loài người như thế nào ?*

Trong tâm: câu 17 chép: *Lời giao ước mà Đức Chúa Trời trước kia đã kết lập thành rồi, thì không có thể bị hủy đi, và lời hứa cũng không có thể bị bỏ đi bởi luật pháp, là sự cách sau bốn trăm ba mươi năm mới có.* Giao ước Đức Chúa Trời lập với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp là nền tảng cho giao ước mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời lập với dòng dõi của Áp-ra-ham, từ dân Y-sơ-ra-ên đến muôn dân trên đất này sẽ được trở thành dòng dõi của Áp-ra-ham (theo Lẽ thật), mà giao ước đó chính là sự Giê-hô-Va Đức Chúa Trời ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai, vì khi Đức Giê-hô-Va ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã xưng Danh Ngài là Giê-hô-Va Đức Chúa Trời của các người, cũng như Ngài là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, của Y-sác và của Gia-cốp. Như vậy, luật pháp mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời ban cho dân Y-sơ-ra-ên cũng là giao ước, nhưng không phải chỉ lập với một người như Ngài đã lập với Áp-ra-ham rồi lập với Y-sác và rồi lập với Gia-cốp. Cũng một lẽ đó, Đức Giê-hô-Va đã phán qua tiên tri Giê-rê-mi về việc Ngài sẽ lập một giao ước mới với nhà Y-sơ-ra-ên và với nhà Gia-cốp, nhưng không phải trong xác thịt, nhưng trong Lẽ thật, vì khi nói đến nhà Y-sơ-ra-ên là nói về linh vực thuộc linh, còn với nhà Gia-cốp là nói về các phước hạnh thuộc thể dành cho thân thể của những người tin Chúa, vì một khi luật pháp văn tự được tôn cao, thì sẽ có phần thưởng cho thân thể xác thịt của những người tin Chúa, còn phần thưởng cho linh hồn của những người tin Chúa đó là những sự ban cho của Đức Thánh Linh, là Thần Lẽ thật, như Đức Giê-hô-Va đã hứa: *Đức Giê-hô-va phán: Đây là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân Ta....Sau đó, Ta sẽ đổ Thần Ta trên cả loài xác thịt; con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri; những người già cả các người sẽ thấy chiêm bao, những kẻ trai trẻ các người sẽ xem sự hiện thấy.* **Kinh Thánh tham khảo:** Ê-sai 4; Giê-rê-mi 31, Giô-ên 2;

Chủ đề: *Cơ nghiệp được ban cho bởi giao ước bằng lời hứa, chứ không phải bởi luật pháp, có nghĩa như thế nào?*

Trong tâm: Khi Đức Giê-hô-Va lập giao ước với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, thì luật pháp chưa được ban cho, nhưng khi Đức Giê-hô-Va ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, thì Đức Giê-hô-Va cũng có lời hứa, đó là: *Vậy, bây giờ, nếu các ngươi vâng Lời Ta và giữ sự giao ước Ta, thì trong muôn dân, các ngươi sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các ngươi sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu Lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.* Và Đức Giê-hô-Va cũng phán rằng: *Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.* Việc người nào tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo luật pháp của Đức Chúa Trời thì linh hồn người đó sẽ nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được sự sống lại, chứ chưa được hưởng cơ nghiệp của sự cứu chuộc, vì cơ nghiệp của sự cứu chuộc là được kế tự Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là quyền phép giữ cho linh hồn người nào được sở hữu Lễ thật đó mà được nên thánh và được sự sống đời đời. Còn người nào được sự sống lại mà chưa được sở hữu Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời thì linh hồn người đó vẫn có thể bị hư mất, bởi linh hồn của người chưa nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh, cũng như người linh trận chưa được trang bị khí giới chiến vậy. Khi Đức Giê-hô-Va lập giao ước với Áp-ra-ham thì Ngài có các lời hứa cho Áp-ra-ham, cho Y-sác và cho Gia-cốp và các lời hứa đó đã thành hiện thực, điều đó có nghĩa là Đức Giê-hô-Va đã ban cơ nghiệp cho Áp-ra-ham, cho Y-sác và cho Gia-cốp. Khi Đức Giê-hô-Va hứa sẽ lập một giao ước mới với nhà Y-sơ-ra-ên và với nhà Gia-cốp, thì Ngài sẽ làm thành và điều Đức Giê-hô-Va đã hứa ban cho họ quyền được hưởng cơ nghiệp, là phần thưởng dành cho những linh hồn nào xứng đáng. Sứ đồ Phao-lô đã cầu nguyện cho những người tin Chúa, là những người chưa nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh, các ơn đó là cơ nghiệp cứu chuộc như sau: *Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngồi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa.* Kinh Thánh tham khảo: Sáng thế ký 13 & 17; Thi-Thiên 105; Ê-phê-sô 1;

Chủ đề: *Tại sao phải có luật pháp cho loài người?*

Trong tâm: Sau cơn nước lụt, Đức Giê-hô-Va đã có quyết định ban giải pháp cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của tội lỗi, đó là: *Đức Giê-hô-va hưởng lấy mùi thơm và nghĩ thâm rằng: Ta chẳng vì loài người mà rủa sả đất nữa, vì tâm tánh loài người vẫn xấu xa từ khi còn tuổi trẻ; Ta cũng sẽ chẳng hành các vật sống như Ta đã làm. Hễ đất còn, thì mùa gieo giống cùng mùa gặt hái, lạnh và nóng, mùa hạ cùng mùa đông, ngày và đêm, chẳng bao giờ tuyệt được.* Luật pháp cần phải có để chỉ cho loài người nhận biết mối nguy hiểm khi thân thể xác thịt mình có hành động phạm tội, nên sự ban luật pháp sẽ khiến cho loài người nhận biết hậu quả của tội lỗi, còn linh hồn thì nhận biết hậu quả của việc thân thể xác thịt phạm tội thì linh hồn sẽ hư mất đời đời. Vì khả năng phân biệt điều thiện và điều ác đã vào trong loài người hết thảy, nên khi loài người đối diện với luật pháp của Đức Chúa Trời, thì loài người cũng nhận biết hậu quả của tội lỗi là sự chết. Bấy giờ người ta sẽ chọn sự sống thông qua việc làm theo luật pháp. Nhưng tự luật pháp không giúp gì cho loài người thoát khỏi sự hay chết của xác thịt mình, vì thế cho nên trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, Đức Giê-hô-Va đã phán với Môi-se (và qua Môi-se mà dân Y-sơ-ra-ên sẽ được biết) về việc Ngài sẽ ban cho dân Y-sơ-ra-ên một đấng tiên tri như Môi-se, để truyền dạy cho dân Y-sơ-ra-ên biết các mạng lệnh mà Ngài đã ban cho Môi-se, mà đấng tiên tri đó là Đức Chúa Jê-sus Christ, ra từ chi phái Giu-đa: *Ta sẽ lập lên cho chúng một đấng tiên tri như người, thuộc trong anh em chúng, Ta sẽ lấy các Lời của Ta để trong miệng người, thì người sẽ nói cho chúng mọi điều Ta phán dặn người. Bằng có ai không nghe theo Lời của Ta mà đấng tiên tri nhân Danh Ta nói, thì Ta sẽ hạch ai đó.* Trong câu 19 có chép về *người trung bảo*, mà Lời Chúa chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 23 đã nói về một thiên sứ mà Đức Giê-hô-Va đã phán rằng Danh Ngài ở trong thiên sứ đó, sẽ đưa dân Y-sơ-ra-ên vào nơi Ngài đã dự bị, đó là thiên đàng của Đức Chúa Trời, mà trong các thiên sứ của Đức Chúa Trời không có thiên sứ nào mang danh của Đức Giê-hô-Va cả, vì trong ngôn ngữ Hy-lạp, Danh Đức Chúa Jê-sus có nghĩa là Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng cứu chuộc, còn bảy sắc dân đã sống trong xứ Ca-na-an trước khi dân Y-sơ-ra-ên vào nhận lấy xứ đó làm sản nghiệp, là bóng về quyền lực của ma quỷ đã cầm buộc thân thể xác thịt của loài người kể từ khi A-đam phạm tội ăn trái của cây mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn. Đức Chúa Jê-sus Christ là Đấng trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người Kinh Thánh tham khảo: Sáng thế ký 8; Xuất Ê-díp-tô Ký 23, Phục truyền luật lệ ký 18, 1 Ti-mô-thê 2;

Chủ đề: *Giá trị hoàn hảo của Đấng trung bảo.*

Trong tâm: Chữ *trung bảo* - mediator⁶³¹⁶ chép trong câu 20 này, đó là chữ *μεσίτης* - mesites, số 3316 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Người làm trung gian hoà giải, người nói giùm, người dàn xếp, người cầu thay*; Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã vì yêu thương loài người, nên Ngài đã ban Con một của Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ, đến thế gian này, mang lấy thân thể xác thịt như thân thể xác thịt của loài người chúng ta, để làm mẫu mực về đức tin và sự tin cậy vào Danh Đức Giê-hô-Va, để loài người sẽ được thấy Ngài sống và hành động trên đất này trong mọi hoàn cảnh mà loài người phải trải qua ở trên đất này, nhưng Ngài không phạm tội, đó là kết quả của sự tin cậy và vâng theo tiếng phán của Đức Chúa Trời và nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà Ngài được sự sống lại sau khi Ngài bị người ta giết Ngài trên thập tự giá. Bởi sự vâng Lời Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Jê-sus Christ được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha lập Ngài làm thầy tế lễ cho đến đời đời, và Đức Chúa Jê-sus Christ trở thành Đấng trung bảo cả về mặt thuộc linh (linh hồn) và thuộc thể (xác thịt) cho loài người, như Lời Chúa đã chép: *Vả lại, sự thay đổi này chẳng phải là không có lời thề mà được làm ra. Những thầy tế lễ khác không bởi lời thề mà được lập lên, nhưng Ngài đã được lập lên bằng lời thề, bởi Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Chúa đã thề rồi, và không hối lời thề ấy đâu; Con làm thầy tế lễ đến đời đời. Vì thế, Đức Chúa Jê-sus đã trở nên Đấng bảo lãnh cho một cái giao ước rất tôn trọng hơn cái trước. Vả lại, số thầy tế lễ rất nhiều, vì sự chết nên không giữ luôn được chức vụ. Nhưng Ngài, vì hằng có đời đời, nên giữ lấy chức tế lễ không hề đổi thay. Bởi đó Ngài có thể cứu toàn vẹn những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho những kẻ ấy.* Trước khi trở về Thiên đàng với Đức Chúa Cha để thi hành chức vụ thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời, Chúa Jê-sus đã ban Lời hứa chắc chắn rằng: *Nếu các ngươi yêu mến Ta, thì giữ gìn các điều răn Ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các ngươi một Đấng Yên ủi khác, để ở với các ngươi đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các ngươi biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và sẽ ở trong các ngươi. Ta không để cho các ngươi mồ côi đâu, Ta sẽ đến cùng các ngươi. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các ngươi sẽ thấy Ta; vì Ta sống thì các ngươi cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các ngươi sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các ngươi ở trong Ta, và Ta ở trong các ngươi. Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.* Kinh Thánh tham khảo: Ê-sai 53; Giảng 14, Hê-bơ-rơ 7;